

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-186/22-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Središnjeg državnog ureda za središnju javnu nabavu, Zagreb, Ivana Lučića 8, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Zajednica gospodarskih subjekata Zvibor d.o.o. Zagreb, Birodom d.o.o. Zagreb i Tip – Zagreb d.o.o. Sveta Nedelja i Jedinstvo Krapina d.o.o., Krapina, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 3. studenoga 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje točke 2. izreke rješenja, klasa: UP/II-034-02/22-01/497, urbroj: 354-02/14-22-15 od 6. rujna 2022.

Obrazloženje

1. Tužitelj je pokrenuo upravni spor kojim pobija zakonitost točke 2. rješenja tuženika od 6. rujna 2022., kojom točkom rješenja je tužitelju određeno plaćanje zainteresiranoj osobi troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kn/663,61 euro, smatrajući da je te troškove trebao snositi odabrani ponuditelj u cijelosti ili barem djelomično jer je greškom ili namjerno u ponudi naveo pogrešne podatke o tehničkim karakteristikama proizvoda koje nudi. Tuženik je u navedenom rješenju poništio odluku o odabiru odabranog ponuditelja jer je u žalbenom postupku utvrdio da se isti pri izradi ponude nije pridržavao zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi vezano za artikle ponuđene u stavkama 6. i 7. troškovnika. Naglašava da kao naručitelj u točki 8. dokumentacije o nabavi nije propisao da će karakteristike proizvoda utvrđivati provjerom na internetskim stranicama proizvođača budući da se u katalogima koji se nalaze na internetu ni ne nalaze nužno svi podaci o proizvodima, već su ponuditelji trebali u troškovniku navesti naziv proizvoda i proizvođača i točne karakteristike proizvoda koje nude i prema tome je naručitelj ocjenjivao ponude, te je polazio od pretpostavke da ponuditelji ne navode pogrešne podatke odnosno da ne dostavljaju lažne podatke, jer jednostavno nije realno za očekivati da će naručitelj u pregledu i

ocjeni ponuda kod treće strane moći provjeriti svaki dokument i podatak koji je naveden u ponudama. Odabrani ponuditelj je sukladno članku 402. Zakona o javnoj nabavi jedna od stranaka žalbenog postupka i u slučaju poništenja odluke o odabiru definitivno je u kontekstu odredbe članka 431. stavak 3. navedenog Zakona stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan, a žalitelj mu je protivna stranka kao i naručitelj. Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi točku 2. navedenog rješenja tuženika, te naloži odabranog ponuditelju da snosi troškove žalbenog postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik smatra tužbene navode neosnovanim, te ističe da je tužitelj napravio propust prilikom pregleda i ocjene ponuda s obzirom da je naručiteljeva dužnost, pored ostalog, provjeriti ispunjenje uvjeta i zahtjeva vezanih uz predmet nabave i tehničke specifikacije (članak 291. Zakona o javnoj nabavi) te je obvezan odbiti ponudu za koju, na temelju rezultata pregleda i ocjene ponuda i provjere uvjeta iz članka 291. Zakona, utvrdi da je nepravilna i neprikladna i neprihvatljiva (članak 295. Zakona), a nepravilna ponuda je svaka ponuda koja nije sukladno dokumentaciji o nabavi (članak 3. točka 12. Zakona). U svrhu pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja te u skladu s time i pravilne ocjene ponuda Zakon o javnoj nabavi omogućava naručitelju da u dokumentaciji o nabavi odredi način dokazivanja sukladnosti proizvoda s tehničkim specifikacijama ili normama na koje se upućuje (primjerice članak 213. i članak 268. stavak 1. točka 13.), traži pojašnjenje ponude ako su informacije u ponudi pogrešne (članak 293.) te da kao ostali razlog isključenja gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave propiše okolnost da je gospodarski subjekt kriv za ozbiljno pogrešno prikazivanje činjenica pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru odsutnosti osnova za isključenje ili za ispunjenje kriterija za odabir gospodarskog subjekta, ako je prikrivio takve informacije ili nije u stanju priložiti popratne dokumente u skladu s pododjeljkom I. odjeljkom C ovoga poglavlja (članak 254. stavak 1. točka 8.), odnosno da je gospodarski subjekt pokušao na propisani način utjecati na postupak odlučivanja javnog naručitelja, doći do povjerljivih podataka koji bi mu mogli omogućiti nepoštenu prednost u postupku nabave ili je iz nemara dostavio pogrešnu informaciju koja može imati materijalni utjecaj na odluke koje se tiču isključenja, odabira gospodarskog subjekta ili dodjele ugovora (članak 254. stavak 1. točka 9.). Dakle Zakon o javnoj nabavi prepoznaje mogućnost namjernih ili nenamjernih grešaka u ponudama te daje naručitelju alate za sankcioniranje istih. Stoga navođenje pogrešnih podataka (za koji sam tužitelj navodi da se možda dogodilo omaškom odnosno pogreškom) o tehničkim karakteristikama ponuđenog proizvoda u ponudi ne može naručitelju biti opravdanje za odabir ponude koja nije valjana. Odabrani ponuditelj nije dužan aktivno sudjelovati u žalbenom postupku (članak 418. stavak 2.) za razliku od naručitelja koji je obvezan dostaviti odgovor na žalbu s očitovanjem o žalbenom navodu i žalbenom zahtjevu i dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka (članak 304. stavak 3.) te tuženik kontrolira naručiteljevo (ne) postupanje u postupku javne nabave (članak 339. stavak 3. u vezi s člancima 406. do 414. te članku 425. Zakona), a upravo je tužitelj taj koji je odgovoran za zakonit pregled i ocjenu ponuda. Ističe da je u pobijanom rješenju odlučio o svim zahtjevima stranaka a navodi tužitelja iz očitovanja od 5. rujna 2022. ne mogu se smatrati zahtjevom naručitelja o kojem je tuženik dužan odlučiti i obrazložiti razloge zbog kojih isti nije usvojen. Okolnost da se tuženik u obrazloženju rješenja nije pozvao i na stavak 6. članka 431. Zakona ne utječe na zakonitost spornog dijela rješenja. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

3. U podnesku kojim se očitovao na odgovor na tužbu tužitelj navodi da je u praksi neprovedivo da naručitelj svaki dokument odnosno podatak koji je dostavljen u ponudi dodatno provjerava zbog dugotrajnosti postupka te navodi primjere iz svoga dosadašnjeg iskustva u radu, te ponavlja razloge iz tužbe zbog kojih smatra da i odabrani ponuditelj treba snositi troškove, a što bi utjecalo i na podizanje razine kvaliteta ponuda i odgovornosti samih ponuditelja.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Odlučujući o zakonitosti osporene točke 2. rješenja tuženika u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da time što je tuženik tom točkom rješenja obvezao tužitelja kao naručitelja u predmetnom postupku javne nabave da naknadi zainteresiranoj osobi (Zajednica gospodarskih subjekata Zvibor d.o.o. Zagreb, Birodom d.o.o. Zagreb i Tip-Zagreb, Sveta Nedjelja) troškove žalbenog postupka u dosuđenom iznosu nije povrijedio zakon na njegovu štetu, pri čemu sud prihvaća razloge koje je za svoju odluku tuženik dao u obrazloženju osporenog rješenja i odgovoru na tužbu, budući da su razlozi utemeljeni na podacima koji se nalaze u spisu predmeta i prema pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava, dok povrede pravila postupka ovaj Sud nije našao.

6. Iz spisa predmeta proizlazi da je istim rješenjem tuženika pod točkom 1. izreke, a u povodu žalbe navedene zainteresirane osobe, poništena odluka tužitelja kao naručitelja o odabiru za grupu 1 od 12. srpnja 2022. budući je u žalbenom postupku utvrđeno da je kao ekonomski najpovoljnija ponuda odabrana ponuda ponuditelja (Jedinstvo Krapina d.o.o. Krapina) ne udovoljava tehničkim specifikacijama traženim dokumentacijom o javnoj nabavi. Tužitelj ovakvo utvrđeno činjenično stanje u tužbi niti ne osporava ali smatra da je do propusta u ponudi došlo greškom ili namjerom odabranog ponuditelja, pa kako je isti stranka u postupku na čiju štetu je žalbeni postupak okončan, da je troškove žalbenog postupka dužan snositi sam ili barem djelomično.

7. Međutim, osnovano je tuženik pozivom na odredbu članka 431. stavak 2. i 3. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16. i 114/22.) dosudio plaćanje troškova žalbenog postupka tuženiku budući je upravo u tom postupku tuženik sukladno mjerodavnim odredbama Zakona o javnoj nabavi ocijenio naručiteljevu odluku o odabiru nezakonitom, odnosno kako tuženik pravilno navodi u odgovoru na tužbu, odlučivao je o zakonitosti postupanja tužitelja kao naručitelja u predmetnom postupku odabira ekonomski najpovoljnije ponude, pa je pravilan zaključak tuženika da je žalbeni postupak dovršen na njegovu štetu. Stavkom 6. naprijed navedene odredbe Zakona izričito je propisano da će u slučaju usvajanja žalbe tuženik odlukom naložiti naručitelju plaćanje troškova žalbenog postupka žalitelju, pri čemu za ocjenu zakonitosti pobijane odluke o troškovima žalbenog postupka nije od utjecaja to što se tuženik u obrazloženju nije pozvao i na stavak 6. toga članka Zakona, a niti je od utjecaja što se nije izričito izjasnio o podnesku tužitelja od 5. rujna 2022.

8. U odnosu na tužbene navode i navode iz podneska kao odgovora na tužbu tuženika koji se odnose na odgovornost za propust, odnosno mogućnost kontrole ispravnosti ponuda sud ukazuje na jedno od osnovnih načela javne nabave iz članka 4. stavak 3. navedenog Zakona prema kojem je naručitelj obvezan primjenjivati odredbe toga Zakona na način koji omogućava učinkovitu javnu nabavu te ekonomično i svrhovito trošenje javnih sredstava, a navedeni Zakon je nizom odredaba omogućio naručiteljima da njihovom primjenom u svrhu pravilno utvrđenog činjeničnog stanja u postupku odabira najpovoljnijeg ponuditelja sukladno propisanoj dokumentaciji o

javnoj nabavi, provede postupak u kojem će utvrditi da li je određena ponuda nepravilna u smislu odredbe članka 3. točke 12. Zakona, a na što ga obvezuje i odredba članka 291. Zakona, u kom slučaju je u smislu odredbe članka 295. stavak 1. istog Zakona takvu ponudu obvezan odbiti. Stoga je osnovan zaključak tuženika da pogrešni podaci u ponudi, bilo omaškom ili namjerno, naručitelju ne mogu biti opravdanje za odabir nepravilne ponude, te je ukazao naručitelju i na mogućnost propisivanja u dokumentaciji o javnoj nabavi osnov za isključenje gospodarskog subjekta u smislu odredbe članka 254. stavak 1. točka 8. Zakona.

9. Iz svega navedenog slijedi da je osporena točka rješenja tuženika donesena u skladu s njegovim ovlastima i utemeljeno na naprijed navedenim odredbama Zakona o javnoj nabavi, a tužitelj tužbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost navedene odluke, to ovaj Sud nije našao osnove za usvajanje tužbenog zahtjeva.

10. Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.), odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 3. studenoga 2022.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović

Broj zapisa: **eb314-3aa15**

Kontrolni broj: **077e2-1b30f-d1f18**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ARMA VAGNER-POPOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.